

sund Økonomi for Øje, at der da vil komme saa stærk Kritik frem — jeg vil hverken haabe eller tro det, men man ved naturligvis aldrig, hvad der kan ske —, at Oppositionspartierne atter faar Flertal. Jeg vil dog have Lov til at sige, at vi i de kommende Aar maa forstaa at drage Lære af, hvad der er sket, og forstaa, naar vi atter kommer ind i Opgangstider, at netop i disse Opgangstider maa vi passe paa fra Lovgivningsmagts Side, der maa eventuelt afbetales ekstraordinært paa Statsgælden og i det hele holdes noget igen. Hvis vi ikke forstaa det, er jeg vis paa, at vi glider i Retning af, at det parlamentariske Styresæt efterhaanden bliver meget uheldigt stillet. Jeg tror, vi alle har et Ansvar i den Henseende. Vi maa forstaa, at netop i de gode Tider, hvor Pengene flyder rigeligt, skal vi passe en lille Smule paa og tænke paa, at efter de gode Tider kommer der daarlige.

De fleste Talere har ogsaa været af den Anskuelse, naar de har fremsat deres finansielle Betragtninger, at det var vanskelige Tider, vi havde i Øjeblikket, og at der derfor var Grund til at udvise den største Økonomi. Der er dog et Medlem af denne Forsamling, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der kom med en Udtalelse i Retning af, at Danmark var et umaadelig rigt lille Land; mindre kunde ikke gøre det, det ærede Medlem maatte have „umaadelig“ med. Jeg vil ikke haabe, det ærede Medlem fjerner sig alt for meget fra det almene Folk, efter at han nu er flyttet til København. Det ærede Medlem maa dog ikke glemme at se hen til de danske Arbejdere og de danske Bønder, de to store Klasser, vi har i vort Land. For en Tid siden udtalte en tidligere radikal Folketingsmand ved en Fæst, at vi havde egentlig i Danmark kun Arbejdere og Bønder, Resten var Paahæng. Jeg vil ikke gøre disse Udtalelser til mine, for det er dog en given Sag, at de, der staa udenfor Arbejdernes og Bøndernes Kreds, har Lov til at være her og eksistere ligesom vi andre, der tilhører Arbejderne og Bønderne, men jeg er ogsaa vis paa, at vedkommende ikke vilde lægge andet ind i sine Ord, end at det er de to store Hovedgrupper i vort Samfund, den danske Bondestand, taget i videste Betydning og Arbejderne. Men naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil se sig om i de danske Arbejders Kreds og i de mindre Bønders Kreds, og de er det store Flertal indenfor den danske Bondestand, er jeg dog i Tvivl om, at det ærede Medlem i denne Tid vil sige, at Danmark er et umaadelig rigt lille Land. Netop i denne Tid, da det hele rasler ned, da Værdierne

maa nedskrives den ene Gang efter den anden, da vi i Kommune og Stat og ogsaa i det private Liv er kommet ind i stor Gæld, skal der et frejdigt Sind til for i denne Forsamling at sige, at Danmark er et umaadelig rigt lille Land. Mægtige Tab har vort Erhvervsliv lidt i den seneste Tid, og Fremtidsudsigterne for vor Økonomi, for vor Eksport kan være vanskelige nok; det kan se mørkt nok ud, men naturligvis maa vi ikke tabe Modet, og vi mener fra vor Side, at naar vi virkelig vil, vil det ogsaa være muligt at komme ud over de vanskelige Tider, hvori vi for Tiden befinder os.

Finanslovforslaget for 1922—23 har, som jeg allerede har sagt, et socialt Præg. Det er noget, vi mener maa understreges i en Tid som denne. I de Retningslinier, vi skal følge i vor Politik, maa vi ikke mindst have vor Opmærksomhed henvendt paa en kraftig Jørdpolitik, kraftigere, end vi nogen Siende har kendt den, og det er ogsaa en Politik, der kendetegner Finanslovforslaget baade for indeværende Aar og for det kommende Aar. Det er en given Sag, og det er saa tidt blevet debatteret her — jeg skal ikke komme dybere ind paa det ved denne Lejlighed —, at naar det viser sig, at de mange Mennesker, som efterhaanden er kommet til Byerne, ikke kan finde Beskæftigelse der, saa maa det være os om at gøre at føre en Politik, der gør det muligt, at flere end hidtil kan ernære sig og faa en Virksomhed ude paa den danske Jord. Vi er jo i en Tid, da Udvæksterne paa vor Industri maa klippes bort. Det bliver en vanskelig Overgangsperiode, det vil jeg indrømme, og der er mange, det kommer til at gaa ud over, men der er ingen Tvivl om, at vi saa ogsaa efterhaanden vil bevare en sund Industri her i Danmark, og det vil jeg meget haabe maa ske i de kommende Tider. Men selv om det kan paavises og dokumenteres med Tal, at man fra den nuværende Regerings Side vil anvende betydelige Midler til Arbejders Iværksættelse — og det har vi jo hørt af den højt ærede Trafikminister i Gaar — i Sammenligning med, hvad der i denne Henseende er givet ud under den vanskelige Tid med Arbejdsløshed under den radikale Regering, saa kommer man dog stadig med Overbud, og til Trods for, at der ogsaa til Anskaffelse af Boliger er anvendt meget større Beløb nu end tidligere, hører vi — naturligvis ikke mindst fra de Herrer Socialdemokraters Side — de kendte Toner: Vi skal have meget mere endnu; det er jo ingenting, 10 Mill. Kr. her og 20 Mill. Kr. et andet Sted! Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sla-